

(Upozorenje : urednički pročišćeni tekst; "Narodne novine" broj 20. od 12.02.2010., broj 143. od 20.12.2012. i broj 152. od 22.12.2014., u kojima je naznačeno vrijeme njihova stupanja na snagu)

ZAKON O UPRAVNIM SPOROVIMA

Prvi dio OPĆE ODREDBE

Glava I. TEMELJNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju nadležnost, sastav suda i pravila postupka na temelju kojih upravni sudovi odlučuju o zakonitosti odluka javnopravnih tijela o pravima, obvezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih osoba i drugih stranaka te o zakonitosti postupanja javnopravnih tijela iz područja upravnog prava (u daljnjem tekstu: upravni spor).

Cilj Zakona

Članak 2.

(1) Cilj je ovoga Zakona osigurati zakonitost i sudsku zaštitu prava i pravnih interesa fizičkih i pravnih osoba i drugih stranaka povrijeđenih pojedinačnim odlukama ili postupanjem javnopravnih tijela.

(2) Javnopravnim tijelom u smislu ovoga Zakona smatra se tijelo državne uprave i drugo državno tijelo, tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravna osoba koja ima javnu ovlast i pravna osoba koja obavlja javnu službu (pružatelj javnih usluga).

Predmet upravnog spora

Članak 3.

(1) Predmet upravnog spora jesu:

1. ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek,

2. ocjena zakonitosti postupanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava kojim je povrijeđeno pravo, obveza ili pravni interes stranke protiv kojeg nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek,

3. ocjena zakonitosti propuštanja javnopravnog tijela iz područja upravnog prava da u zakonom propisanom roku odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu ili redovitom pravnom lijeku stranke odnosno da postupi prema propisu,

4. ocjena zakonitosti sklapanja, raskidanja i izvršavanja upravnog ugovora.

(2) Predmet upravnog spora je i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koja ima javnu ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu (u daljnjem tekstu: opći akt).

Iznimke od vođenja upravnog spora

Članak 4.

(1) Upravni spor ne može se voditi u stvarima u kojima je sudska zaštita osigurana izvan upravnog spora.

(2) Upravni spor ne može se voditi o pravilnosti pojedinačne odluke donesene primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, ali se može voditi o zakonitosti takve odluke, granicama ovlasti i svrsi radi koje je ovlast dana.

(3) Upravni spor ne može se voditi protiv postupovne odluke javnopravnog tijela, već se takva odluka može pobijati tužbom protiv odluke o glavnoj stvari, ako zakonom nije drukčije propisano.

Načelo zakonitosti

Članak 5.

U upravnom sporu sud odlučuje na temelju Ustava i zakona.

Načelo izjašnjavanja stranke

Članak 6.

(1) Prije donošenja presude sud će svakoj stranci dati mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora.

(2) Sud može odlučiti u upravnom sporu bez davanja stranci mogućnosti da se izjasni samo u slučajevima propisanim zakonom.

Načelo usmene rasprave

Članak 7.

(1) U upravnom sporu sud odlučuje na temelju usmene, neposredne i javne rasprave.

(2) Sud može odlučiti u upravnom sporu bez održavanja rasprave samo u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

Načelo učinkovitosti

Članak 8.

Sud će upravni spor provesti brzo i bez odugovlačenja, uz izbjegavanje nepotrebnih radnji i troškova, onemogućit će zlouporabu prava stranaka i drugih sudionika u sporu te će odluku donijeti u razumnom roku.

Načelo pomoći neukoj stranci

Članak 9.

Sud će voditi brigu o tome da neznanje i neukost stranke i drugih sudionika u upravnom sporu ne bude na štetu prava koja imaju na temelju zakona.

Obveznost sudskih odluka

Članak 10.

(1) Pravomoćna presuda suda obvezna je za stranke u upravnom sporu i njihove pravne sljednike.

(2) Pravomoćna presuda suda kojom se odlučuje o zakonitosti općeg akta obvezna je za sve.

Službena upotreba jezika i pisma

Članak 11.

(1) *Upravni spor vodi se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu.*

(2) *Stranke i drugi sudionici u upravnom sporu imaju pravo pred sudom upotrebljavati svoj jezik uz ovlaštenog prevoditelja. Te se stranke mogu odreći prava na prevođenje ako izjave da znaju hrvatski jezik. Troškovi prevođenja terete stranku na koju se odnose, ako zakonom nije drukčije propisano.*

Glava II. NADLEŽNOST I SASTAV SUDA

Nadležnost

Članak 12.

(1) Upravne sporove (u daljnjem tekstu: spor) rješavaju upravni sudovi i Visoki upravni sud Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Visoki upravni sud).

(2) Upravni sudovi odlučuju:

1. o tužbama protiv pojedinačnih odluka javnopravnih tijela,

2. o tužbama protiv postupanja javnopravnih tijela,

3. o tužbama zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke ili postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku,

4. o tužbama protiv upravnih ugovora i izvršavanja upravnih ugovora,

5. u drugim zakonom propisanim slučajevima.

(3) Visoki upravni sud odlučuje:

1. o žalbama protiv presuda upravnih sudova i rješenja upravnih sudova protiv kojih je dopuštena žalba,

2. o zakonitosti općih akata,

3. o sukobu nadležnosti između upravnih sudova,

4. u drugim zakonom propisanim slučajevima.

Mjesna nadležnost

Članak 13.

(1) Za rješavanje u sporu mjesno je nadležan upravni sud na području kojeg tužitelj ima prebivalište, odnosno sjedište, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako tužitelj nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan sud na području kojeg tužitelj ima boravište.

(2) Ako tužitelj nema prebivalište, boravište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan upravni sud na području kojeg javnopravno tijelo koje je donijelo odluku u prvom stupnju ili je postupilo ima sjedište.

(3) Za rješavanje u sporovima pokrenutim po tužbama više tužitelja u istoj stvari, koji nemaju prebivalište, boravište ili sjedište na istom području, mjesno nadležan je upravni sud na području kojeg javnopravno tijelo koje je donijelo odluku u prvom stupnju ili je postupilo ima sjedište.

(4) U sporovima koji se odnose na nekretninu ili na pravno pitanje koje je povezano s nekim mjestom, mjesno je nadležan upravni sud na području kojeg se nalazi ta nekretnina ili mjesto s kojim je povezano to pravno pitanje.

(5) U sporovima koji se odnose na upravne ugovore mjesno je nadležan upravni sud na području kojeg se nalazi sjedište javnopravnog tijela koje je stranka ugovora.

(6) U sporovima koji se odnose na brodove i zrakoplove hrvatske državne pripadnosti ili u stvarima u kojima je povod za vođenje spora nastao na brodu ili zrakoplovu hrvatske državne pripadnosti mjesno je nadležan upravni sud prema matičnoj luci broda ili zrakoplova.

(7) Sukob mjesne nadležnosti između upravnih sudova na prijedlog stranke ili suda bez odgode rješava Visoki upravni sud.

(8) U slučaju spriječenosti nadležnog upravnog suda za rješavanje određenog upravnog spora Visoki upravni sud će na prijedlog stranke ili suda odrediti koji će sud preuzeti rješavanje spora.

Sastav suda

Članak 14.

(1) U upravnim sporovima pred upravnim sudovima odlučuje sudac pojedinac.

(2) Visoki upravni sud odlučuje u vijeću od tri suca, osim o zakonitosti općih akata kada odlučuje u vijeću od pet sudaca.

Izuzeće

Članak 15.

(1) Sudac ne može odlučivati niti sudjelovati u sporu:

1. ako je sam stranka, zakonski zastupnik ili opunomoćenik stranke ili ako je sa strankom u odnosu suovlaštenika ili suobveznika,

2. ako mu je stranka ili zakonski zastupnik ili opunomoćenik stranke srodnik po krvi u pravoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj do četvrtog stupnja, ili mu je bračni drug, izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li brak prestao ili nije,

3. ako je skrbnik, posvojitelj ili posvojenik stranke, njezina zakonskog zastupnika ili opunomoćenika,

4. ako je u istom predmetu sudjelovao u donošenju odluke u upravnom postupku ili prvostupanjskom upravnom sporu,

5. ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristranost.

(2) Čim sudac sazna da postoji koji od razloga za izuzeće, prekinut će svaki rad na tom predmetu i o tome obavijestiti predsjednika suda, koji će rješenjem odlučiti o izuzeću suca i odrediti drugog suca.

(3) Izuzeće suca može tražiti i stranka.

(4) O izuzeću predsjednika suda odlučuje predsjednik neposredno višeg suda, a o izuzeću predsjednika Visokog upravnog suda odlučuje predsjednik Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(5) Nije dopušten zahtjev za izuzeće:

1. kojim se traži izuzeće svih sudaca nekoga suda ili svih sudaca koji bi mogli suditi u nekom predmetu,

2. o kojem je već odlučeno,

3. u kojem nije naveden obrazloženi razlog zbog kojeg se traži izuzeće.

(6) Stranka je dužna podnijeti zahtjev za izuzeće suca čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije do zaključenja rasprave, a ako nije bilo rasprave, do donošenja odluke.

(7) Nedopušten zahtjev za izuzeće odnosno zahtjev podnesen nakon roka iz stavka 6. ovoga članka se odbacuje.

(8) Odredbe o izuzeću sudaca primjenjuju se na odgovarajući način na savjetnike i zapisničare.

(9) Protiv rješenja kojim je odlučeno o izuzeću posebna žalba nije dopuštena.

Glava III. STRANKE U UPRAVNOM SPORU I NJIHOVO ZASTUPANJE

Stranke u upravnom sporu

Članak 16.

Stranke u sporu su tužitelj, tuženik i zainteresirana osoba.

Tužitelj

Članak 17.

(1) Tužitelj je fizička ili pravna osoba koja smatra da su joj prava i pravni interesi povrijeđeni pojedinačnom odlukom, postupanjem javnopravnog tijela, odnosno propuštanjem donošenja pojedinačne odluke ili postupanja javnopravnog tijela u zakonom propisanom roku ili sklapanjem, raskidom ili izvršavanjem ugovora.

(2) Tužitelj može biti osoba koja nema pravne osobnosti ili skupina osoba ako su pojedinačnom odlukom ili postupanjem javnopravnog tijela povrijeđena njihova prava i pravni interesi.

(3) Tužitelj može biti javnopravno tijelo koje je sudjelovalo ili je trebalo sudjelovati u donošenju odluke, postupanju ili sklapanju ugovora.

(4) Tužitelj može biti i državno tijelo ovlašteno zakonom.

Tuženik

Članak 18.

Tuženik je javnopravno tijelo koje je donijelo ili propustilo donijeti pojedinačnu odluku, postupilo ili propustilo postupiti, odnosno koje je stranka ugovora.

Zainteresirana osoba

Članak 19.

(1) Zainteresirana osoba je svaka osoba kojoj bi poništavanje, izmjena ili donošenje pojedinačne odluke, postupanje ili propuštanje postupanja javnopravnog tijela, odnosno sklapanje, raskid ili izvršavanje ugovora povrijedilo njezino pravo ili pravni interes.

(2) Zainteresirana osoba je i javnopravno tijelo koje smatra da sudska odluka može imati učinak na prava i pravne interese koje to javnopravno tijelo štiti na temelju zakona.

(3) Sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke pozvati zainteresiranu osobu da sudjeluje u sporu.

(4) Zainteresirana osoba može se uključiti u spor u svakom trenutku.

(5) Sud će bez odgode obavijestiti sve stranke o uključivanju zainteresirane osobe u spor.

Poduzimanje radnji u upravnom sporu

Članak 20.

(1) Tužitelj i zainteresirana osoba mogu poduzimati radnje u sporu ako su potpuno poslovno sposobni, odnosno u granicama svoje poslovne sposobnosti.

(2) Za tužitelja ili zainteresiranu osobu radnje u sporu može poduzimati osoba ovlaštena za zastupanje, zajednički predstavnik i zajednički opunomoćenik skupine osoba.

(3) Za tuženika radnje u sporu može poduzimati službena osoba javnopravnog tijela koja je donijela ili propustila donijeti odluku, postupila ili propustila postupiti, odnosno službena osoba javnopravnog tijela čija je odluka potvrđena osporavanom odlukom te druga osoba određena propisima o unutarnjem ustrojstvu javnopravnog tijela. Za poduzimanje radnji u sporu čelnik javnopravnog tijela može ovlastiti drugu službenu osobu tog tijela. Tijela državne uprave i druga državna tijela po punomoći čelnika može zastupati državno odvjetništvo.

(4) Radnja u sporu koju poduzima osoba ovlaštena za zastupanje ima isti pravni učinak kao da je poduzima i sama stranka.

(5) Sud može, kada to smatra korisnim za razrješenje spora, pozvati tužitelja ili zainteresiranu osobu koje zastupa osoba ovlaštena za zastupanje da se osobno odazovu i izjasne o određenim činjenicama.

(6) Na poslovnu sposobnost fizičke osobe na odgovarajući se način primjenjuju odredbe kojima je uređena poslovna sposobnost fizičke osobe u parničnom postupku.

Zastupanje tužitelja i zainteresirane osobe

Članak 21.

(1) Osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja i zainteresirane osobe u sporu je zakonski zastupnik, zajednički predstavnik i opunomoćenik. Osoba ovlaštena za zastupanje dužna je pri prvoj radnji u sporu podnijeti dokaz o ovlasti za zastupanje stranke.

(2) Na pitanja valjanosti zastupanja koja nisu uređena ovim Zakonom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe kojima je uređeno zastupanje u parničnom postupku.

Drugi dio PRVOSTUPANJSKI UPRAVNI SPOR

Glava I. PODNOŠENJE TUŽBE

Pokretanje upravnog spora

Članak 22.

(1) Spor se pokreće tužbom.

(2) Tužbom se može zahtijevati:

1. poništavanje ili oglašavanje ništavom pojedinačne odluke,
2. donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku,
3. postupanje koje je tuženik sukladno propisima ili pojedinačnoj odluci obvezan izvršiti,
4. oglašavanje ništetnim upravnog ugovora ili izvršavanje obveze iz upravnog ugovora.

(3) U slučaju propisanom stavkom 2. točkom 1. i 2. ovoga članka, tužbom se može zahtijevati da sud odluči o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke.

(4) Uz glavni zahtjev tužbom se može zahtijevati povrat stvari i naknada štete koju je počinio tuženik.

(5) Spor se može pokrenuti nakon što je iscrpljena svaka druga zakonom propisana pravna zaštita.

(6) Spor se smatra pokrenutim danom predaje tužbe sudu.

Sadržaj tužbe

Članak 23.

(1) Tužba mora biti razumljiva i obvezno mora sadržavati:

1. naziv suda kojem se podnosi,
2. osobno ime, odnosno naziv i adresu tužitelja,
3. naziv tuženika,
4. oznaku osporavane pojedinačne odluke ili upravnog ugovora, odnosno opis postupanja ili obveze izvršenje kojih se zahtijeva,
5. tužbeni zahtjev,
6. opseg osporavanja pojedinačne odluke, postupanja ili upravnog ugovora,
7. razloge za pokretanje spora glede glavne stvari i sporednih traženja,
8. činjenice i dokaze na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev,
9. potpis tužitelja.

(2) Ako se u sporu traži povrat stvari ili naknada štete, zahtjev u svezi sa stvarima i visinom pretrpljene štete mora biti sadržan u tužbi.

(3) Ako tužitelj nema prebivalište, odnosno boravište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, u tužbi je obvezan naznačiti opunomoćenika ili opunomoćenika za primanje pismena.

(4) Tužbi treba priložiti izvornik ili presliku osporene pojedinačne odluke, upravnog ugovora ili dokaz o postupanju. Pri pokretanju spora zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke ili postupanja u propisanom roku, tužbi treba priložiti i dokaz o trenutku pokretanja upravnog postupka, odnosno podnošenja zahtjeva za postupanjem.

(5) Uz tužbu se podnosi prijepis tužbe i priloga za tuženika i, ako ih ima, za svaku zainteresiranu osobu.

Rok za podnošenje tužbe

Članak 24.

(1) Tužba se podnosi sudu u roku od 30 dana od dostave osporene pojedinačne odluke ili odluke o prigovoru na osporeno postupanje.

(2) Pri pokretanju spora zbog propuštanja donošenja pojedinačne odluke ili propuštanja postupanja u propisanom roku tužba se sudu podnosi najranije osam dana nakon proteka propisanog roka.

(3) Ako pojedinačna odluka nije dostavljena stranci sukladno propisanim pravilima o dostavi, tužba se može podnijeti u roku od 90 dana od dana kad je stranka saznala ili je mogla saznati za odluku, a najkasnije pet godina nakon isteka roka iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako pojedinačna odluka u uputi o pravnom lijeku sadržava dulji rok za pokretanje spora od roka propisanog zakonom, tužba se može podnijeti u roku navedenom u uputi o pravnom lijeku.

(5) Ako pojedinačna odluka sadržava uputu o pravnom lijeku u kojoj je pogrešno navedeno da tužba nije dopuštena, tužba se može podnijeti u roku od 90 dana od dana kad je stranka saznala ili mogla saznati za mogućnost podnošenja tužbe.

Predaja tužbe

Članak 25.

(1) Tužba se predaje nadležnom sudu neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja elektronički.

(2) Kad je tužba upućena poštom preporučeno ili predana ovlaštenom pružatelju poštanskih usluga, dan predaje pošti, odnosno ovlaštenom pružatelju poštanskih usluga smatra se danom predaje sudu.

(3) Tužba dostavljena elektronički smatra se predanom u trenutku kad je zabilježena na poslužitelju za slanje elektroničkih poruka. Takva tužba treba biti ovjerena elektroničkim potpisom sukladno zakonu. Sud će bez odgode elektroničkim putem pošiljatelju potvrditi primitak tužbe.

(4) Smatra se da je tužba podnesena u roku i kad je u roku predana nenadležnom sudu ili tuženiku.

Odgodni učinak tužbe

Članak 26.

(1) Tužba nema odgodni učinak, osim kad je to zakonom propisano.

(2) Sud može odlučiti da tužba ima odgodni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke ili upravnog ugovora tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu.

Glava II. POSTUPANJE SUDA PO TUŽBI

Postupanje suda nakon primitka tužbe

Članak 27.

Nakon primitka tužbe sud će ispitati nadležnost za postupanje po tužbi, urednost tužbe te postojanje pretpostavki za vođenje spora.

Ocjenjivanje nadležnosti

Članak 28.

(1) Sud ocjenjuje nadležnost prema podacima iz tužbe i činjenicama koje su mu poznate.

(2) Ako sud utvrdi da je nadležan drugi sud, rješenjem će se oglasiti nenadležnim, ustupit će tužbu nadležnom sudu i o tome obavijestiti podnositelja.

(3) Ako se tijekom spora promijene okolnosti na kojima je utemeljena nadležnost suda, sud koji je bio nadležan u vrijeme podnošenja tužbe zadržava nadležnost za vođenje spora.

Ocjenjivanje urednosti tužbe

Članak 29.

(1) Ako tužba ne sadržava propisane dijelove ili je nerazumljiva, pozvat će se tužitelj da u određenom roku otkloni nedostatke tužbe i upozorit će se na posljedice koje će nastati ako ne postupi po traženju suda.

(2) Ako tužitelj u ostavljenom roku ne otkloni naznačene nedostatke tužbe, a oni su takvi da sprječavaju rad suda, sud će rješenjem odbaciti tužbu kao neurednu, ako ne nađe da je osporena pojedinačna odluka ništava ili upravni ugovor ništetan. Protiv tog rješenja dopuštena je žalba.

Ocjenjivanje pretpostavki za vođenje upravnog spora

Članak 30.

- (1) Sud će rješenjem odbaciti tužbu, jer ne postoje pretpostavke za vođenje spora, ako utvrdi:
1. da je tužba podnesena nepravodobno ili prijevremeno,
 2. da se pojedinačnom odlukom, postupanjem ili upravnim ugovorom ne dira u pravo ili pravni interes tužitelja,
 3. da protiv pojedinačne odluke, postupanja ili upravnog ugovora nije iskorišten redovit pravni lijek,
 4. da je sudska zaštita osigurana izvan upravnog spora,
 5. da već postoji pravomoćna odluka donesena u upravnom sporu u istoj stvari,
 6. da je tužba podnesena protiv postupovne odluke, osim ako zakonom nije drukčije propisano,
 7. da je tužba podnesena u stvari koja ne može biti predmet upravnog spora.
- (2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka dopuštena je žalba.

Rješavanje o tužbenom zahtjevu

Članak 31.

- (1) Sud odlučuje u granicama tužbenog zahtjeva, ali nije vezan razlozima tužbe.
- (2) Na razloge ništavosti pojedinačne odluke i ništetnosti upravnog ugovora sud pazi po službenoj dužnosti.

Dostava tužbe

Članak 32.

- (1) Sud tužbu sa svim prilogima dostavlja na odgovor tuženiku i zainteresiranim osobama.
- (2) Sud određuje rok za odgovor na tužbu prema okolnostima slučaja koji ne može biti kraći od 30 niti dulji od 60 dana.
- (3) U odgovoru na tužbu tuženik se treba izjasniti o zahtjevima i navodima tužbe te predložiti dokaze kojima potkrepljuje svoje navode. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan priložiti sve dokaze kojima raspolaže.
- (4) Odgovor na tužbu predaje se prema pravilima o predaji podnesaka. Uz odgovor na tužbu tuženik je dužan sudu dostaviti sve spise koji se odnose na predmet spora. Ako tuženik ne dostavi sve spise predmeta ili izjavi da ih ne može dostaviti, sud može riješiti spor i bez spisa predmeta.

Utvrđivanje činjeničnog stanja i dokazi

Članak 33.

- (1) Sud slobodno ocjenjuje dokaze i utvrđuje činjenice.
- (2) Sud uzima u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kojima nije vezan, i činjenice koje je sam utvrdio.
- (3) Stranke mogu predlagati koje činjenice treba utvrditi te dokaze kojima se one mogu utvrditi, ali sud nije vezan tim prijedlozima.
- (4) Dokazi su isprave, saslušanje stranaka, iskaz svjedoka, mišljenje i nalaz vještaka, očevid i druga dokazna sredstva.
- (5) Sud izvodi dokaze prema pravilima kojima je uređeno dokazivanje u parničnom postupku.

Prava i obveze stranaka u upravnom sporu

Članak 34.

- (1) Stranke su obvezne u tužbi i odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve, predložiti dokaze potrebne za njihovo utvrđivanje i izjasniti se o činjeničnim navodima i dokaznim prijedlozima drugih stranaka.
- (2) Sud može od stranke zatražiti izjašnjenje o određenim pitanjima koja se odnose na činjenice te predlaganje dokaza koji podupiru njezine tvrdnje. U tu joj svrhu sud može odrediti primjereni rok.
- (3) Sud može od stranke zatražiti da u primjerenom roku dopuni i obrazloži svoje podneske, dostavi isprave i druge dokaze koji se mogu koristiti u sporu. Ako stranka u određenom roku ne dostavi sudu tražena dokazna sredstva, sud ih može pribaviti prema pravilima kojima je uređeno pribavljanje dokaza u parničnom postupku.

Obveza dostave isprava kojima raspolažu javnopravna tijela

Članak 35.

- (1) Na zahtjev suda javnopravna tijela dostavit će isprave kojima raspolažu.

(2) Isprave ili dijelove isprava kojima je pristup ograničen ili zabranjen sukladno posebnim propisima javnopravno tijelo će posebno označiti. S takvim ispravama postupat će se sukladno tim propisima.

Rješavanje upravnog spora bez rasprave

Članak 36.

Sud može presudom riješiti spor bez rasprave:

1. ako je tuženik priznao tužbeni zahtjev u cijelosti,
2. u predmetu u kojem se rješava na temelju pravomoćne presude donesene u oglednom sporu,
3. ako utvrdi da pojedinačna odluka, postupanje ili upravni ugovor sadržava nedostatke koji sprječavaju ocjenu njihove zakonitosti,
4. ako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi ili u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave,
5. ako se stranke o tome izrijekom suglase, a sud utvrdi da nije potrebno izvoditi nove dokaze.

Glava III. RASPRAVA

Zakazivanje rasprave

Članak 37.

- (1) Ročište za raspravu zakazuje sudac kojem je predmet dodijeljen u rad.
- (2) Sudac na ročište poziva stranke te svjedoke i vještake.
- (3) U pozivu će se navesti da se rasprava može održati i donijeti presuda i bez nazočnosti uredno obaviještene stranke.
- (4) Strankama se poziv mora uručiti najkasnije 15 dana prije održavanja ročišta na koje su pozvane, a u hitnim postupcima bez odgode.
- (5) Sudac u pravilu zakazuje jedno ročište za raspravu radi izvođenja svih dokaza.

Javnost rasprave

Članak 38.

- (1) Rasprava je javna.
- (2) Ako to zahtijevaju razlozi zaštite privatnosti, tajnosti podataka i drugi zakonom propisani razlozi sud će isključiti javnost za cijelu raspravu ili njezin dio.
- (3) O isključenju javnosti odlučuje se rješenjem.

Tijek rasprave

Članak 39.

- (1) Sudac kojem je predmet dodijeljen u rad utvrđuje jesu li došle sve pozvane osobe, a ako nisu, provjerava jesu li uredno pozvane i jesu li opravdale svoj izostanak i nakon toga otvara raspravu i objavljuje predmet raspravljanja te rukovodi raspravom.
- (2) Ako stranka ili drugi sudionik spora bez opravdanog razloga ne dođu na ročište, rasprava se može održati i bez njihove prisutnosti.
- (3) Kada sud ocijeni da je o predmetu raspravljeno dovoljno da se može donijeti presuda, rasprava se zaključuje. Rasprava se može ponovo otvoriti ako je to potrebno radi razjašnjenja pojedinih važnih pitanja.
- (4) O raspravi se vodi zapisnik.

Glava IV. RADNJE U UPRAVNOM SPORU

Proširenje tužbenog zahtjeva

Članak 40.

- (1) Tužitelj može proširiti tužbeni zahtjev do zaključenja rasprave, a kad se rasprava ne vodi, do donošenja odluke suda.
- (2) Proširenje tužbenog zahtjeva mora biti u okviru istoga predmeta spora.
- (3) Kad dopusti proširenje tužbenog zahtjeva, sud će odrediti vrijeme potrebno za pripremu tuženika i zainteresiranih osoba za raspravu.

Povlačenje tužbe

Članak 41.

(1) Tužitelj može povući tužbu sve do zaključenja rasprave, a kad se rasprava ne vodi, do donošenja odluke suda. Povlačenje tužbe ne može se opozvati.

(2) Ako tužitelj u roku koji mu je za to određen ne postupi po zahtjevu suda, pri čemu je poučen o pravnim posljedicama propuštanja, tužba se smatra povučenom.

(3) U slučaju povlačenja tužbe spor se obustavlja.

Priznanje tužbenog zahtjeva

Članak 42.

(1) Ako tuženik u odgovoru na tužbu ili tijekom spora prizna tužbeni zahtjev u cijelosti, sud će presudom riješiti spor.

(2) Ako tuženik u odgovoru na tužbu ili tijekom spora prizna tužbeni zahtjev u jednom dijelu, sud će nastaviti voditi spor samo o spornim dijelovima tužbenog zahtjeva.

Postupanje prema tužbenom zahtjevu u tijeku upravnog spora

Članak 43.

(1) Ako tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu, sud će obustaviti spor.

(2) Ako tuženik u tijeku spora djelomično postupi prema tužbenom zahtjevu, sud će o preostalom dijelu zahtjeva nastaviti voditi spor.

Prethodno pitanje

Članak 44.

(1) Kad odluka suda u sporu ovisi o pravnom pitanju koje čini samostalnu pravnu cjelinu, a o kojem drugi sud ili nadležno javnopravno tijelo nije odlučilo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje, ako zakonom nije drukčije propisano, ili prekinuti spor do donošenja odluke o prethodnom pitanju.

(2) Odluka suda o prethodnom pitanju ima pravni učinak samo u upravnom sporu u kojem je to pitanje riješeno.

Prekid upravnog spora

Članak 45.

(1) Sud će rješenjem prekinuti spor:

1. do pravomoćnosti presude donesene u oglednom sporu,
2. kad tužitelj umre ili prestane postojati, a spor se s obzirom na narav upravne stvari može nastaviti,
3. kad je to propisano zakonom.

(2) Sud rješenjem može prekinuti spor:

1. dok se ne odluči o prethodnom pitanju ako je postupak o prethodnom pitanju pokrenut pred sudom ili nadležnim javnopravnim tijelom, kao i kad sud odluči podnijeti zahtjev Sudu Europske unije o tumačenju prava Europske unije ili o valjanosti akta koje su donijele institucije Europske unije,

2. dok Visoki upravni sud ne odluči o zakonitosti općeg akta koji se u konkretnom slučaju primjenjuje.

(3) Protiv rješenja o prekidu spora može se podnijeti žalba.

(4) Za trajanja prekida spora prestaju teći svi rokovi određeni za obavljanje radnji u sporu te sud ne može poduzimati nikakve radnje.

(5) Čim prestanu razlozi prekida, sud će donijeti rješenje o nastavku spora na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti. Rokovi koji su zbog prekida spora prestali teći počinju iznova teći od dostave rješenja o nastavku spora.

Obustava upravnog spora

Članak 46.

(1) Sud će rješenjem obustaviti spor:

1. kad tužitelj umre ili prestane postojati, a spor se s obzirom na narav upravne stvari ne može nastaviti,

2. kad nastupe razlozi propisani člankom 41. stavkom 1. i 2., člankom 43. stavkom 1. ili člankom 88. ovoga Zakona,

3. kada se iz cjelokupnog stanja spora može zaključiti da je tužitelj odustao od tužbenog zahtjeva.

(2) Rješenje o obustavi spora sud će dostaviti svim strankama u sporu te nasljednicima odnosno pravnim sljednicima tužitelja koji je umro ili prestao postojati, nakon što oni budu utvrđeni.

(3) Sud će nasljednicima umrlog tužitelja, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, postaviti privremenog zastupnika kojemu će dostaviti rješenje o obustavi spora, ako ocijeni da bi ostavinski postupak mogao dulje trajati.

(4) Kad je pravna osoba prestala postojati, sud će rješenje o obustavi spora dostaviti drugim strankama i pravnom sljedniku tužitelja nakon što on bude utvrđen.

(5) Protiv rješenja o obustavi spora stranka može podnijeti žalbu. Dok se postupak po žalbi o obustavi spora ne završi, na rokove za poduzimanje radnji te na prava stranaka na odgovarajući način primijenit će se pravila o prekidu spora.

Privremene mjere

Članak 47.

(1) Sud može na prijedlog stranke izdati privremenu mjeru ako je to nužno kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta.

(2) O privremenoj mjeri sud odlučuje rješenjem.

(3) Protiv rješenja o privremenoj mjeri može se uložiti žalba.

Ogledni spor

Članak 48.

(1) Ako je u deset ili više prvostupajskih upravnih sporova predmet tužbe iste pravne i činjenične prirode, sud može rješenjem odlučiti koji će predmet riješiti u oglednom sporu. U ostalim predmetima sud će rješenjem prekinuti spor.

(2) Nakon pravomoćnosti presude donesene u oglednom sporu sud će nastaviti voditi prekinute sporove uz primjenu dokaza koji su provedeni u oglednom sporu.

(3) Na temelju pravomoćne presude donesene u oglednom sporu sud može riješiti spor pokrenut nakon pravomoćnosti te presude bez vođenja rasprave, ali nakon omogućivanja strankama da se o tome izjasne.

Podnesci

Članak 49.

(1) Podnesci se dostavljaju u pisanom ili elektroničkom obliku.

(2) Podnesak mora biti razumljiv te sadržavati sve što je potrebno da bi se u svezi s njim moglo postupiti, osobito oznaku suda, osobno ime, odnosno naziv i adresu stranke i osoba ovlaštenih za zastupanje, predmet spora, sadržaj izjave te potpis. Podnesak dostavljen elektronički treba biti ovjeren elektroničkim potpisom sukladno zakonu.

(3) Ako podnesak nije razumljiv ili ne sadržava sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, sud će podnositelju naložiti da podnesak ispravi, odnosno dopuni i za to mu odrediti primjereni rok. Ako se nedostaci u roku ne otklone, a po podnesku se ne može postupiti, smatrat će se da podnesak nije niti podnesen.

(4) Podnesak dostavljen elektroničkim putem smatra se predanim sudu u trenutku kad je zabilježen na poslužitelju za slanje takvih poruka. Sud će bez odgode elektroničkim putem pošiljatelju potvrditi primitak podneska.

(5) Ako sud iz tehničkih razloga ne može pročitati podnesak u elektroničkom obliku, o tome će obavijestiti pošiljatelja i pozvati ga da u roku koji je za to određen pošalje podnesak u ispravnom elektroničkom obliku ili da ga dostavi na drugi način. Ako pošiljatelj to ne učini u roku, smatrat će se da podnesak nije niti podnesen.

(6) Izjava koja se daje podneskom može se sudu dati i usmeno na zapisnik.

Dostava

Članak 50.

(1) Dostava se obavlja prema pravilima kojima je uređena dostava u općem upravnom postupku.

(2) Dostava elektroničkim putem obaviti će se samo na zahtjev ili uz izričit pristanak stranke ili drugog sudionika spora. Dostava elektroničkim putem smatra se obavljenom u trenutku kad je odluka ili drugi akt suda zabilježen na poslužitelju za primanje takvih poruka.

(3) Dostava osobi ovlaštenoj za zastupanje ili opunomoćeniku za primanje pismena smatra se dostavom stranci.

Rokovi Članak 51.

(1) Ako rokovi nisu propisani ovim Zakonom, određuje ih sud prema okolnostima slučaja. Sud rokove određuje na dane ili određenim datumom.

(2) Kad je rok određen na dane, dan kada je dostava izvršena odnosno dan u koji pada događaj od kojega se računa trajanje roka ne uračunava se u rok, već se početak roka računa od sljedećeg dana.

(3) Nedjelje, blagdani i neradni dani ne utječu na početak i tijek roka. Kad zadnji dan roka pada u nedjelju, na blagdan ili drugi dan kada sud ne radi, rok istječe prvog sljedećeg radnog dana.

Povrat u prijašnje stanje Članak 52.

(1) Ako stranka propusti ročište ili rok za poduzimanje neke radnje u sporu i zbog toga izgubi pravo poduzeti tu radnju, sud će toj stranci na njezin prijedlog dopustiti naknadno obavljanje radnje samo ako ocijeni da postoje opravdani razlozi za propuštanje.

(2) Prijedlog za povrat u prijašnje stanje podnosi se sudu kod kojeg je trebalo obaviti propuštenu radnju u roku od 15 dana od dana kad je prestao razlog koji je uzrokovao propuštanje, a ako je stranka tek kasnije saznala za propuštanje, od dana kad je za to saznala. Nakon proteka 90 dana od propuštanja ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje.

(3) Ako se povrat u prijašnje stanje traži zbog propuštanja roka za poduzimanje radnje, predlagatelj je dužan istodobno s podnošenjem prijedloga obaviti i propuštenu radnju.

(4) O prijedlogu za povrat u prijašnje stanje sud odlučuje rješenjem, a ako prijedlog usvoji, spor se vraća u ono stanje u kojem se nalazio prije propuštanja te se poništavaju sve odluke koje je sud zbog propuštanja donio.

(5) Neće se dopustiti povrat u prijašnje stanje ako je propušten rok za podnošenje prijedloga za povrat u prijašnje stanje ili ako je propušteno ročište određeno u povodu prijedloga za povrat u prijašnje stanje.

Razgledavanje spisa predmeta Članak 53.

(1) Stranke imaju pravo obavijestiti se o tijeku spora i razgledati spis te o svom trošku umnožiti akte iz spisa, osim akata koji su označeni određenim stupnjem tajnosti. Nacrti sudskih odluka i pripremni tekstovi izrađeni tijekom rada na predmetu nisu sastavni dio spisa.

(2) Pristup dijelovima spisa predmeta može se uskratiti ako je to nužno radi zaštite javnog interesa, interesa jedne od stranaka ili interesa trećih osoba.

(3) Razgledavanje spisa predmeta odobrava sudac pojedinac.

(4) Pristup elektroničkom spisu može se odobriti i elektroničkim putem.

Održavanje reda Članak 54.

(1) Sudac kojem je predmet dodijeljen u rad brine se o održavanju reda tijekom spora.

(2) Ako osoba koja sudjeluje u postupku u podnesku ili na ročištu vrijeđa sud ili druge sudionike u postupku, ometa rad ili se ne pokorava naredbama suda za održavanje reda, odnosno ako to učini osoba koja prisustvuje ročištu, sud će je opomenuti ili kazniti novčanom kaznom, a može je i udaljiti i kazniti novčanom kaznom prema pravilima kojima su uređene zaštita suda, stranaka i drugih sudionika od uvredljivih podnesaka i održavanje reda na glavnoj raspravi u parničnom postupku.

(3) Ako stranka ili zastupnik stranke bude udaljen iz sudnice, ročište će se održati i bez njihove nazočnosti.

(4) Ako iz sudnice bude udaljen zakonski zastupnik fizičke osobe, sud će odgoditi ročište ako je to potrebno radi zaštite prava i interesa zastupane stranke.

Glava V. SUDSKE ODLUKE

Presuda

Članak 55.

- (1) O tužbenom zahtjevu koji se odnosi na glavnu stvar i sporedna traženja sud odlučuje presudom.
- (2) Presuda se donosi i objavljuje u ime Republike Hrvatske.
- (3) Sud presudu donosi prema slobodnom uvjerenju te na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja.
- (4) Presuda se može temeljiti samo na činjenicama i dokazima o kojima je strankama dana mogućnost izjašnjavanja.

Članak 56., brisan.

Odbijanje tužbenog zahtjeva

Članak 57.

- (1) Sud će odbiti tužbeni zahtjev ako utvrdi da je neosnovan.
- (2) Sud će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i kada utvrdi da je u postupku koji je prethodio donošenju pojedinačne odluke bilo nedostataka, ali nisu utjecali na rješavanje predmeta postupka te ako utvrdi da je pojedinačna odluka zasnovana na zakonu, ali zbog drugih razloga od onih navedenih u odluci.

Usvajanje tužbenog zahtjeva

Članak 58.

- (1) Ako sud utvrdi da je pojedinačna odluka javnopravnog tijela nezakonita, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti pobijanu odluku i sam riješiti stvar, osim kada to ne može učiniti s obzirom na prirodu stvari ili je tuženik rješavao po slobodnoj ocjeni.
- (2) Ako sud utvrdi da je pojedinačna odluka javnopravnog tijela ništava, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i oglasiti odluku ništavom.
- (3) Ako sud utvrdi da javnopravno tijelo nije u propisanom roku donijelo pojedinačnu odluku koju je prema propisima trebalo donijeti, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i sam riješiti stvar, osim kada to ne može učiniti s obzirom na prirodu stvari ili je tuženik rješavao po slobodnoj ocjeni. Tada će tuženiku narediti donošenje odluke i za to mu odrediti primjereni rok.
- (4) Ako sud utvrdi da tuženik nije postupio sukladno propisima, pojedinačnoj odluci ili upravnom ugovoru, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i narediti postupanje u primjerenom roku.
- (5) Ako sud utvrdi da je upravni ugovor ništetan, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i ugovor oglasiti ništetnim.
- (6) Ako sud utvrdi da je javnopravno tijelo nezakonito raskinulo upravni ugovor, presudom će usvojiti tužbeni zahtjev i poništiti odluku o raskidu upravnog ugovora.

Naknada štete i povrat stvari

Članak 59.

- (1) Sud će u okviru tužbenog zahtjeva odlučiti i o naknadi štete te povratu stvari.
- (2) Kad sud utvrdi da je upravni ugovor nezakonito raskinut ili ništetan, odlučit će i o naknadi štete.
- (3) Sud će odbiti tužbeni zahtjev glede naknade štete i povrata stvari ako utvrdi da je tužitelj svojim postupanjem prouzročio štetu ili pridonio nastanku takve štete.

Sadržaj presude

Članak 60.

- (1) Presuda mora sadržavati uvod, izreku, obrazloženje i uputu o pravnom lijeku.
- (2) Uvod sadržava:
 1. naznaku da se presuda izriče u ime Republike Hrvatske,
 2. naziv suda,
 3. ime i prezime suca odnosno članova sudskog vijeća i zapisničara,
 4. ime i prezime ili naziv te adresu stranaka i osoba ovlaštenih za zastupanje,
 5. kratku oznaku predmeta spora,
 6. datum presude.
- (3) Izreka sadržava odluku suda.
- (4) U obrazloženju sud izlaže zahtjeve stranaka, činjenice koje su iznijele i dokaze koje su predložile, koje je činjenice sud utvrđivao, zašto i kada ih je utvrdio, a ako ih je utvrdio dokazivanjem, koje je dokaze izvodio i kako ih je ocijenio. Sud će posebno navesti koje je odredbe materijalnog prava primijenio

odlučujući u sporu i izjasniti se o prijedlozima i prigovorima stranaka o kojima nije iznio razloge tijekom spora.

(5) Uputom o pravnom lijeku stranka se obavješćuje može li protiv presude podnijeti žalbu, kojem sudu, u kojem roku i na koji način.

(6) Izvornik presude potpisuje sudac pojedinac odnosno predsjednik vijeća.

Objava presude

Članak 61.

(1) Presuda se objavljuje na ročištu na kojem je rasprava zaključena.

(2) Presudu objavljuje sudac kojem je predmet dodijeljen u rad.

(3) Na objavi presude javno će se pročitati izreka i ukratko obrazložiti presuda.

(4) Ako zbog složenosti predmeta spora sud ne može odlučiti na ročištu na kojem je rasprava zaključena nakon zaključenja rasprave, objava presude može se odgoditi najviše osam dana od dana zaključenja rasprave. Datum objave presude odredit će se odmah.

(5) Ročište na kojem se presuda objavljuje održat će se neovisno o tome jesu li stranke o njemu uredno obaviještene, odnosno jesu li pristupile na ročište.

Dostava presude

Članak 62.

Presuda se dostavlja svim strankama u sporu pisanim ili elektroničkim putem i otprema u roku od 15 dana od dana objave, a ako nije objavljena, od njezina donošenja.

Pravomoćnost presude

Članak 63.

(1) Prvostupanjska presuda postaje pravomoćna protekom roka za žalbu, ako žalba nije podnesena, odnosno danom donošenja, ako žalba nije dopuštena.

(2) Drugostupanjska presuda postaje pravomoćna danom donošenja.

Ispravljanje pogrešaka u presudi

Članak 64.

(1) Pogreške u imenima i brojevima, očite pogreške u pisanju i računanju te druge očite pogreške sud može rješenjem ispraviti u svako doba. O ispravljanju presude sud može odlučiti bez izjašnjanja stranaka.

(2) Rješenje o ispravku prilaže se izvorniku i ovjerenim prijepisima presude.

(3) Ako je presuda pohranjena u elektroničkom obliku, rješenje o ispravku pohranjuje se kao zasebna elektronička isprava.

(4) Protiv rješenja o ispravku može se podnijeti žalba.

Rješenje

Članak 65.

(1) O postupovnim pitanjima sud odlučuje rješenjem.

(2) Rješenja koja se odnose na upravljanje postupkom donosi sudac kojem je predmet dodijeljen u rad.

(3) Rješenja koja se donose na raspravi objavljuje sudac kojem je predmet dodijeljen u rad.

(4) Rješenje objavljeno na raspravi prema strankama ima učinak od trenutka objave. Rješenje doneseno izvan rasprave sud će strankama dostaviti pisanim ili elektroničkim putem. Rješenje u pisanom ili elektroničkom obliku prema strankama ima učinak od trenutka uredne dostave.

(5) Pisani otpravak rješenja sadržava uvod i izreku. Rješenje mora biti obrazloženo ako se njime odbija prijedlog stranke ili ako se njime rješava o suprotnim prijedlozima stranaka, a može biti obrazloženo kad sud to smatra potrebnim. Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, pisani otpravak rješenja mora sadržavati i uputu o pravnom lijeku.

Treći dio PRAVNI LIJEKOVI

Glava I. ŽALBA

Žalba protiv presude

Članak 66.

(1) Protiv presude upravnog suda stranke mogu podnijeti žalbu zbog:

1. bitne povrede pravila sudskog postupka,
2. pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja u sporu,
3. pogrešne primjene materijalnog prava.

(2) Bitna povreda pravila sudskog postupka postoji kad upravni sud u tijeku spora nije primijenio ili je nepravilno primijenio odredbe ovoga Zakona, a to je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne presude.

(3) Pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u sporu postoji kad je upravni sud kakvu odlučnu činjenicu pogrešno utvrdio ili je nije utvrdio ili je o činjeničnom stanju izveo pogrešan zaključak.

(4) Pogrešna primjena materijalnog prava postoji kad upravni sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio.

(5) Žalba odgađa izvršenje pobijane presude.

Članak 66.a

(1) Žalba nije dopuštena protiv presude kojom je pojedinačna odluka javnopravnog tijela poništena ili oglasena ništavom i predmet prvi put vraćen na ponovni postupak, kao ni protiv presude kojom je sud naložio donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku.

(2) Protiv dijela presude iz članka 89. stavka 4. ovog Zakona u koji je uključen sadržaj sudske nagodbe žalba nije dopuštena.

Žalba protiv rješenja

Članak 67.

(1) Protiv rješenja upravnog suda žalba se može podnijeti samo kad je to propisano ovim Zakonom. Protiv rješenja Visokog upravnog suda žalba nije dopuštena.

(2) Žalba protiv rješenja ne odgađa izvršenje rješenja.

(3) U odlučivanju o žalbi protiv rješenja Visoki upravni sud poništiti će nezakonito rješenje. Na podnošenje i druga pitanja odlučivanja o žalbi protiv rješenja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o podnošenju i odlučivanju o žalbi protiv presude.

Odricanje od žalbe i povlačenje od žalbe

Članak 68.

(1) Stranka se može odreći prava na žalbu od objave presude, a ako presuda nije objavljena, od dostave prijepisa presude do isteka roka za podnošenje žalbe.

(2) Stranka može povući žalbu do donošenja drugostupanjske presude. U tom slučaju sud obustavlja postupak po žalbi.

(3) Odricanje od žalbe i povlačenje žalbe mora biti izričito i ne može se opozvati.

Sadržaj žalbe

Članak 69.

(1) Žalba treba sadržavati:

1. oznaku presude protiv koje se podnosi,
2. opseg osporavane presude,
3. razloge zbog kojih se žalba podnosi,
4. ostale podatke propisane člankom 49. stavkom 2. ovoga Zakona.

(2) Razlozi zbog kojih se žalba podnosi moraju biti detaljno obrazloženi.

(3) U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice.

Podnošenje žalbe

Članak 70.

(1) Žalba se podnosi upravnom sudu koji je donio presudu u roku od 15 dana od dana dostave presude.

(2) Žalba se podnosi u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu.

(3) Na predaju žalbe odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 25. stavka 1. do 3. ovoga Zakona.

Postupanje upravnog suda po žalbi

Članak 71.

(1) Nepravodobnu žalbu, nedopuštenu žalbu ili žalbu podnesenu od neovlaštene osobe upravni sud će odbaciti rješenjem u roku od 15 dana od njezina primitka.

(2) Ako je žalba neuredna, upravni sud će u roku od 15 dana od primitka žalbe rješenjem pozvati žalitelja da dopuni ili ispravi žalbu i za to mu odrediti primjereni rok. Ako žalitelj u roku ne postupi po traženju suda, sud će žalbu rješenjem odbaciti kao neurednu.

(3) Primjerak uredne žalbe dostavit će prvostupanjski sud protivnoj stranci koja može u roku od petnaest dana od primitka žalbe podnijeti tome sudu odgovor na žalbu. Odgovor na žalbu predaje se sukladno pravilima o predaji podnesaka.

(4) Primjerak odgovora na žalbu dostavit će prvostupanjski sud žalitelju bez odgode.

(5) Nakon primitka odgovora na žalbu ili nakon isteka roka za odgovor na žalbu sud će žalbu i odgovor na žalbu, ako je podnesen, sa svim spisima dostaviti drugostupanjskom sudu.

(6) Protiv rješenja prvostupanjskog suda kojim je žalba odbačena može se podnijeti žalba.

Postupanje Visokog upravnog suda po žalbi

Članak 72.

(1) Visoki upravni sud rješenjem će odbaciti nepravodobnu žalbu, nedopuštenu žalbu, žalbu podnesenu od neovlaštene osobe, odnosno neurednu žalbu ako je to propustio učiniti upravni sud.

(2) Brisan.

(3) Brisan.

(4) Brisan.

(5) Brisan.

Razmatranje žalbe

Članak 73.

(1) Visoki upravni sud ispituje prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi. Na razloge ništavosti pojedinačne odluke i ništetnosti upravnog ugovora Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti.

(2) Visoki upravni sud o žalbi odlučuje na sjednici vijeća, bez održavanja rasprave.

(3) Visoki upravni sud može održati raspravu ako to smatra potrebnim. Na zakazivanje i tijek rasprave pred Visokim upravnim sudom na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o raspravi pred upravnim sudom. Odluka u sporu može se donijeti i ako na raspravu bez opravdanog razloga nije došla jedna stranka ili nisu došle obje uredno pozvane stranke.

Ovlasti Visokog upravnog suda u odlučivanju po žalbi

Članak 74.

(1) Visoki upravni sud presudom će odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu kad utvrdi da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija ili da oni ne utječu na donošenje drukčije odluke.

(2) Visoki upravni sud poništiti će prvostupanjsku presudu te će sam otkloniti nedostatke i presudom riješiti stvar ako utvrdi da je upravni sud počinio bitnu povredu pravila sudskog postupka, da je pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje ili da je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Drugostupanjska presuda

Članak 75.

(1) Na sadržaj presude Visokog upravnog suda odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o sadržaju presude, s time da uvod presude sadrži ime i prezime predsjednika i članova sudskog vijeća.

(2) Vijeće donosi presudu većinom glasova.

(3) O vijećanju i glasovanju vodi se poseban zapisnik koji potpisuju svi članovi vijeća i zapisničar.

(4) U obrazloženju presude Visoki upravni sud treba ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja te navesti razloge koje je uzeo u obzir pri donošenju odluke.

(5) Visoki upravni sud presudu dostavlja upravnom sudu koji je dostavlja strankama.

Glava II. OBNOVA SPORA

Razlozi obnove

Članak 76.

(1) Spor okončan presudom obnovit će se na prijedlog stranke:

1. ako je konačnom presudom Europskog suda za ljudska prava odlučeno o povredi temeljnog ljudskog prava ili slobode na drukčiji način od presude suda,
2. ako se presuda temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili drugo javnopravno tijelo o tom je pitanju poslije odlučilo u bitnim točkama drukčije,
3. ako je do odluke suda došlo zbog kaznenog djela suca ili službenika suda,
4. ako se odluka suda temelji na ispravi koja je krivotvorena ili u kojoj je ovjeren neistinit sadržaj, ili ako se odluka suda temelji na lažnom iskazu svjedoka, vještaka ili stranke,
5. ako je u donošenju odluke sudjelovao sudac koji je prema članku 15. ovoga Zakona morao biti izuzet,
6. ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na temelju kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u prijašnjem sudskom postupku,
7. ako zainteresiranoj osobi nije bila dana mogućnost da sudjeluje u upravnom sporu.

(2) Prijedlog za obnovu spora podnosi se sudu koji je donio presudu najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je stranka saznala za razlog obnove. Nakon proteka jedne godine od pravomoćnosti presude obnova se ne može predložiti iz razloga propisanog stavkom 1. točkom 5., 6. i 7. ovoga članka.

(3) U prijedlogu se mora navesti:

1. oznaka presude donesene u sporu kojeg se obnova traži,
2. zakonska osnova obnove i dokazi koji je čine vjerojatnom,
3. dokazi da je prijedlog podnesen u zakonskom roku,
4. ostali podaci propisani člankom 49. stavkom 2. ovoga Zakona.

Postupak obnove

Članak 77.

(1) Sud će odbaciti prijedlog rješenjem ako utvrdi da je prijedlog podnijela neovlaštena osoba ili da je prijedlog nepravodoban ili da stranka nije učinila vjerojatnim postojanje zakonske osnove za obnovu.

(2) Ako sud ne odbaci prijedlog, dostavit će ga drugim strankama te ih pozvati da u roku od 15 dana odgovore na prijedlog.

(3) Ako se obnova dopusti, prijašnja odluka stavit će se izvan snage u cijelosti ili djelomično. Prijašnje postupovne radnje na koje ne utječu razlozi obnove neće se obnavljati. Presudom kojom se obnova dopušta odlučit će se o predmetu spora.

Glava III. ZAHTJEV ZA IZVANREDNO PREISPITIVANJE ZAKONITOSTI PRAVOMOĆNE PRESUDE

Podnošenje zahtjeva i odlučivanje

Članak 78.

(1) Stranke u upravnom sporu mogu zbog povrede zakona predložiti Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske podnošenje zahtjeva za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude i rješenja upravnog suda ili Visokog upravnog suda.

(2) Zahtjev za izvanredno preispitivanje zakonitosti pravomoćne presude može podnijeti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske u roku od šest mjeseci od dana dostave pravomoćne sudske presude strankama. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ovaj zahtjev može podnijeti i po službenoj dužnosti.

(3) O zahtjevu odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću koje čini pet sudaca.

(4) Nepravodoban zahtjev ili zahtjev koji je podnijela neovlaštena osoba sud će odbaciti rješenjem.

(5) Ako nadležni sud ne odbaci zahtjev, dostavit će ga protivnoj stranci koja može u roku od 30 dana podnijeti odgovor na zahtjev.

(6) Vrhovni sud Republike Hrvatske rješava o zahtjevu na nejavnoj sjednici, a pobijanu odluku ispituje samo u granicama zahtjeva.

(7) Sud protiv čije presude je podnesen zahtjev iz stavka 2. ovoga članka i javnopravno tijelo kao tuženik dužni su bez odlaganja dostaviti Vrhovnom sudu Republike Hrvatske, na njegov zahtjev, sve spise predmeta.

(8) Ako Vrhovni sud Republike Hrvatske usvoji zahtjev, može ukinuti presudu i vratiti predmet na ponovno rješavanje ili preinačiti presudu.

Četvrti dio TROŠKOVI UPRAVNOG SPORA

Troškovi upravnog spora

Članak 79.

U upravnim sporovima svaka stranka podmiruje svoje troškove.

Peti dio IZVRŠENJE SUDSKIH ODLUKA

Izvršnost sudskih odluka

Članak 80.

(1) Pravomoćna presuda postaje izvršna nakon dostave stranci, ako presudom nije određen drugi rok za izvršenje.

(2) Rješenje postaje izvršno nakon objave, odnosno dostave stranci, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Izvršenje presuda

Članak 81.

(1) Izvršenje presude dužan je osigurati tuženik, odnosno tijelo nadležno za izvršenje.

(2) U izvršenju presude tuženik odnosno tijelo nadležno za izvršenje obvezno je postupiti sukladno izreci presude, najkasnije u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama suda.

(3) Ako tuženik odnosno tijelo nadležno za izvršenje ne izvrši presudu u određenom roku ili ako u izvršenju presude postupi protivno njezinoj izreci, pravnom shvaćanju ili primjedbama suda, tužitelj može zahtjevom za izvršenje od prvostupanjskog suda zahtijevati izvršenje presude, odnosno zatražiti utvrđenje nedopustivosti izvršenja.

(4) Izvršenje se provodi prema pravilima kojima je uređeno izvršenje u općem upravnom postupku.

(5) Sud će rješenjem odbaciti zahtjev za izvršenje podnesen od strane neovlaštene osobe te preuranjen ili nepravodoban zahtjev.

(6) Sud će rješenjem odbiti zahtjev za izvršenje ako je presuda izvršena prije donošenja odluke o zahtjevu, ako je zahtjev upravljen prema tijelu koje nije obveznik izvršenja presude te ako je zahtjev neosnovan iz drugih razloga.

(7) Rješenje kojim je zahtjev usvojen i određeno prisilno izvršenje presude, odnosno utvrđena nedopustivost izvršenja dostavlja se i tijelu koje je prema posebnim propisima nadležno za nadzor nad javnopravnim tijelom nadležnim za izvršenje.

(8) Odgovornoj osobi u nadležnom javnopravnom tijelu koje iz neopravdanog razloga ne postupi u skladu s odredbama stavaka 1. i 2. ovoga članka, sud može izreći novčanu kaznu do visine jednomjesečne prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj.

(9) Odgovornom osobom u smislu stavka 8. ovoga članka smatra se čelnik nadležnog javnopravnog tijela.

(10) Protiv rješenja upravnog suda iz stavaka 5., 6., 7. i 8. ovoga članka žalba je dopuštena, a postupak po žalbi hitan.

(11) Zbog štete nastale neizvršenjem, odnosno nepravodobnim izvršenjem presude donesene u upravnom sporu tužitelj ima pravo na naknadu koja se ostvaruje u sporu pred nadležnim sudom.

Izvršenje rješenja

Članak 82.

(1) Rješenje protiv kojeg žalba nije dopuštena izvršava sud koji je rješenje donio.

(2) Na izvršenje pravomoćnih rješenja odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovog Zakona o izvršenju pravomoćnih presuda.

(3) Izvršenje novčanih obveza određenih rješenjem provodi se u skladu s propisima kojima je uređeno sudsko izvršenje.

Šesti dio OCJENA ZAKONITOSTI OPĆIH AKATA

Pokretanje postupka

Članak 83.

(1) Postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud pokreće na zahtjev fizičke ili pravne osoba ili skupine osoba povezanih zajedničkim interesom ako je pojedinačnom odlukom javnopravnog tijela koja se temelji na općem aktu došlo do povrede njihova prava ili pravnog interesa. Zahtjev se podnosi u roku od 30 dana od dostave odluke.

(2) Postupak ocjene zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud može pokrenuti po službenoj dužnosti, na temelju obavijesti građana, pučkog pravobranitelja ili na zahtjev suda.

Sadržaj i predaja zahtjeva

Članak 84.

(1) Zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta mora sadržavati:

1. osobno ime, odnosno naziv i adresu podnositelja,
2. naziv osporenog općeg akta i naznaku njegova donositelja,
3. oznaku odredbi kojih se zakonitost osporava,
4. razloge nezakonitosti općeg akta,
5. potpis podnositelja.

(2) Podnositelj zahtjeva iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona mora u zahtjevu učiniti vjerojatnim da je primjenom općeg akta povrijeđeno njegovo pravo ili pravni interes.

(3) Zahtjev se predaje Visokom upravnom sudu odgovarajućom primjenom odredbi članka 25. stavka 1. do 4. ovoga Zakona.

Postupanje suda po zahtjevu

Članak 85.

(1) Visoki upravni sud rješenjem će odbaciti zahtjev za ocjenu zakonitosti i o tome obavijestiti podnositelja ako utvrdi:

1. da akt koji se zahtjevom osporava nije opći akt,
2. da je akt koji se zahtjevom osporava propis kojeg je ocjena zakonitosti u nadležnosti Ustavnog suda Republike Hrvatske,
3. da je zakonom osigurana druga zaštita od nezakonitosti općeg akta,
4. da je zahtjev podnijela neovlaštena osoba,
5. da je zahtjev nepravodoban.

(2) Sud može, do donošenja presude, rješenjem obustaviti izvršenje osporenog općeg akta. Rješenje o obustavi izvršenja objavljuje se u "Narodnim novinama".

Odlučivanje o zakonitosti općeg akta

Članak 86.

(1) O zakonitosti općeg akta Visoki upravni sud odlučuje na javnoj sjednici.

(2) Visoki upravni sud može održati savjetodavnu raspravu ako ocijeni da je prije odlučivanja o biti stvari potrebna rasprava sa sudionicima postupka, znanstvenicima i drugim stručnjacima.

(3) Sud će presudom ukinuti opći akt, ili pojedine njegove odredbe, ako utvrdi da nije suglasan sa zakonom ili statutom javnopravnog tijela.

(4) Ukinuti opći akt prestaje važiti, odnosno ukinute odredbe općeg akta prestaju važiti danom objave presude Visokog upravnog suda u "Narodnim novinama".

Zahtjev za izmjenu pojedinačne odluke zbog ukidanja općeg akta

Članak 87.

Podnositelj zahtjeva iz članka 83. stavka 1. ovoga Zakona ima pravo podnijeti zahtjev nadležnom javnopravnom tijelu za izmjenu pojedinačne odluke javnopravnog tijela kojom je povrijeđeno njegovo pravo ili pravni interes odgovarajućom primjenom odredaba o obnovi upravnog postupka u roku od tri mjeseca od dana objave presude u "Narodnim novinama".

Obustava postupka

Članak 88.

(1) Sud može obustaviti postupak ako podnositelj odustane od zahtjeva.

(2) Sud će rješenjem obustaviti postupak kad prestanu postojati pretpostavke za njegovo vođenje.

Sedmi dio POSEBAN NAČIN RJEŠAVANJA UPRAVNIH SPOROVA

Sudska nagodba

Članak 89.

- (1) Stranke mogu tijekom spora pred sudom sklopiti nagodbu o predmetu spora.
- (2) Nagodba se ne može sklopiti o zahtjevima kojima stranke ne mogu raspolagati.
- (3) Sud će tijekom spora upozoriti stranke na mogućnost sklapanja nagodbe i pomoći im pri sklapanju nagodbe. Sudska nagodba unosi se u zapisnik koji potpisuju i stranke.
- (4) Ako se nagodba odnosi na cjelokupni tužbeni zahtjev, sud će rješenjem obustaviti spor, a ako se odnosi na dio tužbenog zahtjeva, sadržaj nagodbe sud će uključiti u izreku presude.
- (5) Na izvršenje nagodbe odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima je uređeno izvršenje sudske presude.

Osmi dio PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 90.

Sudski predmeti koji su zaprimljeni u Upravnom sudu Republike Hrvatske, a neće biti dovršeni do 31. prosinca 2011., dovršit će se po odredbama Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", br. 53/91., 9/92. i 77/92.).

Članak 91.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o upravnim sporovima ("Narodne novine", br. 53/91., 9/92. i 77/92.).

Članak 92.

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2012., a objavit će se u "Narodnim novinama".

Prijelazne i završne odredbe iz NN 143/12

Članak 18.

(1) Upravni sporovi pokrenuti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama ovoga Zakona, osim kada je ovim Zakonom drugačije određeno.

(2) U upravnim sporovima u kojima je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona postupalo vijeće, kao sudac pojedinac nastavlja postupati sudac koji je kao izvjestitelj naveden u odgovarajućem upisniku upravnog suda.

Članak 19.

Odredba članka 18. ovoga Zakona ne primjenjuje se na upravne sporove u kojima je do dana stupanja na snagu ovoga Zakona zaključena rasprava.

Članak 20.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Prijelazne i završne odredbe iz NN 152/14

Članak 33.

Odredbe članka 1. do 5., članka 7. do 24., članka 26. do 29. i članka 31. i 32. ovoga Zakona primjenjuju se na započete, a nedovršene upravne sporove pred upravnim sudovima.

Članak 34.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".